

شادی در کارمان

نویسنده: تریلیا جی. نیوبل

دوشنبه احتمالاً ترسناک‌ترین روز هفته است. همه علتش را خیلی خوب می‌دانیم. دوشنبه همان روزی است که انتظار کشیدن جمعه، شادی شنبه و آسودگی یکشنبه را از بین می‌برد. اکثر ما مردم دوشنبه‌ها به کار خود یا دست‌کم به مشغله‌ی منظم و برنامه‌ریزی شده‌مان باز می‌گردیم. اکثر مردم از دوشنبه می‌ترسند، زیرا ظاهراً اکثر مردم از شغل خود وحشت دارند. اما آیا باید اوضاع بر این منوال باشد؟ آیا راه دیگری برای یافتن شادمانی حقیقی و دیرپا در شغل، به‌ویژه مشاغلی که اغلب تکراری و پیش پا افتاده‌اند، وجود ندارد؟ مادری، قطعاً مصداق همین توصیف است و گرچه مادری کردن به معنای متداول شغل محسوب نمی‌شود (چرا که مادر حقوق نمی‌گیرد)، اما کار است.

زمانی که کودکانم نوزاد و نوپا بودند، کارهای روزانه‌ام هر روز شبیه به هم بود. اما اکنون در مادری کردن در وضعی هستم که روزهایم به کلی با هم فرق دارند. در عین حال، رسیدگی به امور خانه در مقایسه با زمانی که فرزندانم نوزاد بودند تفاوتی نکرده است. هنوز باید لباس‌ها و ظروف شسته شوند و غذا حاضر شود. هر روز وضع بر همین منوال است. اگر مراقب نباشیم، به‌سادگی ممکن است تمنای چیز دیگری در ما پدید آید؛ چیزی جدید و هیجان‌انگیز. کار، به‌ویژه کار ساده و تکراری، خیلی دشوار است. کارهای ساده و تکراری احساس وحشت از خود کار را تشدید می‌کنند.

کتاب مقدس آموزه‌های فراوانی درباره‌ی کار دارد، ولی در اینجا می‌خواهم به دو حیطه‌ای اشاره کنم که به‌ویژه به ما کمک می‌کنند در انجام وظائف ساده و تکراری مادرانه انگیزه پیدا کنیم.

کار برای خداوند است

یک راه برای مبارزه با ترس از کار این است که به یاد آوریم کار در نهایت برای خدای خالقمان و مربوط به اوست. مردم می‌گویند باید در پی کاری برویم که ما را راضی و خشنود کند. به نظرم هیچ اشکالی ندارد که شغل خود را دوست داشته باشید و در پی علائق خود بروید. اما اگر همه‌ی توجه معطوف به همین باشد، خیلی زود پرده‌های وهم کنار می‌روند و مشاهده می‌کنیم کار دشوار و متاثر از حقیقت سقوط است. آیا بهتر نیست توجه خود را به این واقعیت مهمتر معطوف کنیم که هر ظرف و لباسی که شسته می‌شود و هر پوشکی که عوض می‌شود برای خاطر خداوند است؟

اگر فرزند و خانه داریم، خداوند از ما خواسته است شبان کودکانمان باشیم و از خانه مراقبت کنیم. وقتی تمرکز خود را وقف این وظائف می‌کنم، به‌ظاهر در خدمت فرزندان و شوهرم هستم، ولی پولس در کولسیان به ما چنین گوشزد می‌کند: «و آنچه کنید، از دل کنید به خاطر خداوند نه به خاطر انسان، چون می‌دانید که از خداوند مکافات

میراث را خواهید یافت، چونکه مسیح خداوند را بندگی می‌کنید» (کولسیان ۳: ۲۳-۲۴). مراقبت از کودکان و خانه از سایر کارها جدا نیست. هر کاری می‌کنیم باید با تمام دل انجام بدهیم، نه پیش از هر چیز برای فرزندان یا همسر، بلکه برای خداوند. به علاوه، خداوند زحمات را پاداش می‌دهد. شاید با دلار و سنت پاداش ندهد، اما فکر نمی‌کنم وقتی برای ابد منجی‌مان را می‌پرستیم نگرانی در این مورد داشته باشیم. چه روز مسرت بخشی خواهد بود آن روز! این حقیقت باید انگیزه‌ی شما برای کسب شادی از کارهای روزمره باشد و بدانید که خداوند کاری را که برای جلال او باشد می‌بیند و از آن خشنود می‌شود. کارهای شما بی‌ارزش نیستند، بلکه ارزشمند و باعث شادمانی هستند.

آموختن قناعت

اگر در لذت بردن از کارمان با دشواری روبرویم یا از آن ناامید شده‌ایم، به احتمال زیاد عدم قناعت در کمین ماست.

پولس در فیلیپیان ۴: ۱۱ می‌گوید: «نه آنکه درباره‌ی احتیاج سخن می‌گویم، زیرا که آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم». من برای این آیه و آیات قبل و بعدش شکرگزار هستم. پولس می‌دانست چطور با کم بسازد و همچنین از نعمات فراوان نیز برخوردار بوده است. اما او در همه‌ی اوضاع و احوال تسلی و قدرت را از خداوند دریافت می‌کرد (آیه ۱۳). پس ما نیز می‌بایست از آن بهره‌مند باشیم. پولس هرگز نمی‌گوید دچار آزمایش‌ها و وسوسه‌ها شد اما به‌طور طبیعی و همیشه قانع بود. خیر، پولس آموخت که قانع باشد. خداوند زندگی پولس را همچون نمونه‌ای از پیشرفت در تقدس به ما نشان می‌دهد. تا اگر با مشکل عدم قناعت در امور روزمره روبرو هستیم تشویق شویم، می‌توانیم از این عدم قناعت توبه کنیم و خداوند را بابت کاری که به ما داده است سپاسگزار باشیم. قانع بودن را باید در آنچه انجام می‌دهیم بیاموزیم؛ هیچ‌کس به‌طور طبیعی هدیه‌ی قناعت دریافت نکرده.

کار سخت است. در این شکی نیست. پس بیایید از خداوند بخواهیم به ما چشمانی بدهد تا با آنها شغل‌مان را کاری که برای او انجام می‌شود ببینیم. به عنوان مسیحیان زندگی ما باید پیروی از نمونه‌ی مسیح باشد. پس بیایید از خداوند بطلبیم تا ما را یاری دهد تا خدمت کرده، زحمت دیده و کار کنیم و بدانیم که عیسی، آن نمونه‌ی کامل، آمد تا خدمت کند، نه آنکه خدمت شود (انجیل متی ۲۰: ۲۸). با تامل بر آنچه عیسی انجام داد، ما شادی عمیق، هدف و ارزش را در زندگی بر اساس نمونه‌ی او دریافت می‌کنیم. کار، حتی پیش پا افتاده‌ترین کار، هدفی دارد؛ جلال دادن خداوند. این چیزی است که برایش کار می‌کنیم.

تریلیا جی. نیوبل، سخنران کنفرانس و نویسنده‌ی *Fear and Faith, United, Enjoy* است و جدیدترین کتابی که برای کودکان به رشته‌ی تحریر درآورده *God's Very Good Idea* نام دارد.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.